

Europaudvalget

FOLKETINGET



REFERAT

AF 35. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 10. juni 2011
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Anne-Marie Meldgaard (S) formand, Flemming Møller (V), Pia Adelsteen (DF), Kim Mortensen (S), Meta Fuglsang (SF), Pia Olsen Dyhr (SF), Lone Dybkjær (RV), Frank Aaen (EL)

Desuden deltog: Indenrigs- og sundhedsminister Bertel Haarder, transportminister Hans Chr. Schmidt, beskæftigelsesminister Inger Støjberg og socialminister Benedikte Kiær

Punkt 1. Forslag til Rådets direktiv (Euratom) om håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald

– *Sagen forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse.*

KOM (2010) 0618

Forelæggelse ved indenrigs- og sundhedsministeren

KOM (2010) 0618 – bilag 2 (aktuelt notat)

KOM (2010) 0618 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 2/12-10)

Indenrigs- og sundhedsministeren: Dette punkt drejer sig om et forslag til direktiv om brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald. Jeg forelægger det til orientering. Sagen er endnu ikke sat på dagsordenen for et rådsmøde, men jeg forelægger den nu, fordi det er forventningen, at sagen inden for overskuelig tid vil komme op på et rådsmøde med henblik på at blive vedtaget som et A-punkt. Det kan vi jo kun, hvis det har været forelagt her i udvalget.

Formålet med forslaget er et fastsætte en ramme på fællesskabsplan for en ansvarlig og sikkerhedsmæssig forsvarlig håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald. Direktivet vil indebære, at medlemsstaterne skal træffe passende nationale foranstaltninger for at sikre et højt sikkerhedsniveau og for at opretholde og fremme information af offentligheden og offentlighedens deltagelse i beslutningsprocesser om håndtering af radioaktivt affald, f.eks. en beslutning om hvor et slutdepot skal placeres.

Med direktivet vil der ikke blive tale om nye regler. EU-landene har allerede et højt sikkerhedsniveau for håndtering af radioaktivt affald. Forslaget skal ses som en ramme, der stadfæster den gode praksis i Europa, og som imødekommer det politiske ønske fra Kommissionen om en fælles EU-retlig ramme for området – på linje med den ramme der blev vedtaget for 2 år siden med direktivet om nuklear sikkerhed.

Direktivet vil ikke medføre behov for ændringer i danske regler eller den danske praksis for håndtering af radioaktivt affald. Danmark skal udarbejde en egentlig

handlingsplan for håndteringen af radioaktivt affald, og den plan skal sendes til Kommissionen til orientering.

Det er sådan, hvis jeg skal medtage lidt flere detaljer, at de nationale programmer skal sendes til Kommissionen, som inden for 6 måneder kan bede om en præcisering af, hvordan programmet lever op til direktivet. Og hvert tredje år skal medlemslandene sende en rapport ind til Kommissionen om gennemførelsen af direktivet. På baggrund heraf udarbejder Kommissionen en rapport, som sendes til Rådet og Parlamentet. Medlemslandene skal med 10 års mellemrum gennemføre en selvevaluering af deres nationale rammer, de kompetente tilsynsmyndigheder og det nationale program for håndteringen af radioaktivt affald, og de skal invitere til en international såkaldt peer evaluering – altså ekspertvurdering – af måden, de gør det på. Den vurdering skal offentliggøres og sendes til Kommissionen. Det er altså procedureindholdet i direktivet.

Som jeg sagde, betyder det altså ikke nye regler i Danmark. Der bliver ikke behov for ændringer i de danske regler.

Derfor kan jeg også slå fast med sikkerhed, at direktivet ikke vil medføre noget som helst, som vil ændre ved det grundlag, hvorpå vi her i landet i fuld enighed har truffet beslutning om processen for etableringen af et dansk slutdepot. Selv om vi ikke har atomkraft, har vi altså industrien, vi har sygehusene, og så har vi også lidt radioaktivt affald fra Risø. Det skal jo deponeres, og det har vi en proces i gang om. Direktivet vil ikke på nogen måde ændre grundlaget for den proces. Direktivet vil heller ikke lægge hindringer i vejen for, at de 233 kg affald, som er det mellemaktive med den længste halveringstid, søges anbragt uden for Danmark. Det er der ikke noget i direktivet, som vil forhindre os i.

Endelig kan jeg nævne, at Danmark sammen med en række andre ikke-nukleare lande – altså lande uden atomkraft – vil være undtaget fra direktivets bestemmelser om brugt nukleart brændsel, så længe vi ikke beslutter at bruge nukleart brændsel. Det gør man jo ikke, når man ikke har atomkraft.

Regeringen agter at tilslutte sig forslaget. Det ligger i forlængelse af den ramme, der blev vedtaget for to år siden med direktivet om nuklear sikkerhed. Direktivet er altså et direktiv, der ligger i forlængelse af et to år gammelt direktiv om nuklear sikkerhed.

Lone Dybkjær havde ikke nogen problemer med indenrigs- og sundhedsministerens holdning, men syntes, det var lidt ærgerligt, at man kun hørte om, hvad sagen betød for Danmark, idet hun gik ud fra, at den betød, at man forberede sikkerheden i nogle af de andre medlemslande.

Pia Olsen Dyhr havde noteret sig, at Tyskland havde besluttet at stoppe med atomkraft i 2022. I den forbindelse er det interessant at høre, hvad de vil gøre ved deres affald.

Indenrigs- og sundhedsministeren sagde til Lone Dybkjær, at direktivet fastsætter noget meget præcise retningslinjer for, hvordan man skal informere Kommissionen og dermed de andre lande. Vi er afhængige af hinanden i Europa, og sker der et uheld i det ene land, kan det ramme det andet land. Han

mente ikke, man kunne sige, at der var nogen lande i Europa, som ikke havde orden på tingene, men alligevel kan stramme procedureregler være meget nyttige, så vi kan være sikre på, at alle landene følger sikkerhedsforanstaltningerne.

I svaret til Pia Olsen Dyhr erkendte indenrigs- og sundhedsministeren, at når Tyskland afvikler sine atomkraftværker, så bliver der mere affald de første mange år. Der påtænkes etableret et depot i Lubmin, ikke så langt fra Bornholm. Han tilføjede, at hans sidemand netop havde været i Lubmin og godt kunne fortælle herom. Vi holder nøje øje med det, for som sagt er landene afhængige af hinanden.

Lone Dybkjær ville gerne have en rapport herom.

NOT **Indenrigs- og sundhedsministeren** lovede Lone Dybkjær at fremsende rapporten om besøget i Lubmin.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3098 (transport, telekommunikation og energi – transportdelen) den 16. juni 2011

Transportministeren: Jeg skal hermed forelægge dagsorden for rådsmødet for EU's transportministre, der finder sted den 16. juni 2011.

Der er i alt fem sager på dagsordenen for rådsmødet. Alle sager forelægges til orientering. Og så vil jeg gerne nævne en enkelt sag under "siden sidst".

1. Oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (omarbejdning)

– *Generel indstilling*

KOM (2010) 0475

Rådsmøde 3098 – bilag 4 (samlenotat side 2)

KOM (2010) 0475 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 18/10-10)

KOM (2010) 0475 – spørgsmål 1

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 435 (foreløbigt referat af

Europaudvalgets møde 1/6-11, hvor sagen blev forelagt til forhandlingsoplæg)

EUU alm. del (10) – bilag 156 (side 306, behandlet i EUU 19/11-10)

Transportministeren: Dagsordenspunkt 1 om Kommissionens direktivforslag om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde havde jeg lejlighed til at forelægge for udvalget den 1. juni, og jeg vil derfor ikke gå i detaljer med denne sag i dag.

Det ungarske formandskab har sat sagen på dagsordenen for rådsmødet til "generel indstilling".

Der er fortsat en del udeståender i sagen. Danmark lægger vægt på, at der sker en reel forenkling og modernisering af reglerne, og at fokus skal være på at tiltrække flere passagerer og mere gods til jernbanen.

Danmark lægger endvidere afgørende vægt på, at tilsynsorganet ikke i væsentligt omfang tillægges politikformulerende opgaver, og at anvendelsen af delegerede retsakter ikke kommer til at omfatte væsentlige spørgsmål vedrørende kontraktmæssige aftaler mellem kompetente myndigheder og infrastrukturforvaltere, krav vedrørende omkostninger og udgifter i forbindelse med jernbaneinfrastrukturen samt spørgsmål vedrørende konflikt og strejkeret.

Det var som sagt noget, jeg fremlagde den 1. juni.

2. Kommissionens hvidbog – En køreplan for et fælles europæisk transportområde – mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem

– *Politisk drøftelse*

KOM (2011) 0144

Rådsmøde 3098 – bilag 4 (samlenotat side 20)

KOM (2011) 0144 – bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat af 15/4-11)

KOM (2011) 0144 – bilag 2 (Supplerende grund- og nærhedsnotat af 10/5-11)

EU-note (10) – E 45 (notat af 5/5-11)

Transportministeren: Dette dagsordenspunkt drejer sig om Kommissionens hvidbog for fremtidens transportsystem, som formandskabet har sat på dagsordenen til politisk drøftelse.

Hvidbogen præsenterer Kommissionens syn på fremtidens transport og de nøgleforanstaltninger, der vurderes at være nødvendige. En hovedmålsætning er, at reducere afhængigheden af olie og reducere udledningen af drivhusgasemissioner med 60 pct. i 2050 i forhold til 1990-niveau uden at sætte effektiviteten og mobiliteten på spil.

For at opnå hovedmålsætningen præsenteres 10 delmål og 40 forskellige initiativer, der er relateret til udviklingen af det indre marked på transportområdet, teknologi og adfærd, infrastruktur og finansiering og EU's eksterne dimension.

Regeringen er enig med Kommissionen i, at EU har behov for en konkurrencedygtig og effektiv transportsektor, som kan bidrage til væksten i hele regionen, samtidig med at vi tager hensyn til miljødimensionen.

Hvidbogen præsenterer en meget lang række initiativer, der vil kunne fremsættes som konkrete forslag over den næste årrække. Konsekvenserne af disse initiativer vil skulle undersøges nøje inden nærmere dansk stillingtagen. Initiativerne vil skulle vurderes på baggrund af bl.a. principper om proportionalitet og omkostningseffektivitet.

Regeringen vil i arbejdet med hvidbogen tilkendegive sin holdning til Kommissionens hvidbog på grundlag af de overordnede principper, der er opstillet i den politiske aftale om grøn transportpolitik fra januar 2009, som der blev opnået bred enighed om i Folketinget. Principperne er i overskriftsform:

- Transportens CO₂-udledning skal ned.
- Den kollektive transport skal løfte det meste af fremtidens vækst i trafikken.
- Vejkapaciteten skal udbygges dér, hvor behovet er størst.
- Cyklismen skal fremmes.
- Danmark skal være et grønt teknologilaboratorium for transport.
- Broer, veje og jernbaner må ikke ødelægge uerstattelig natur.
- Støj og luftforurening i byerne skal ned.

Pia Adelsteen henviste til høringssvaret fra International Transport Danmark, hvori man advarer mod forsøget på at få mere gods over på søtransport og

jernbane ved at pålægge lastbilerne nogle afgifter. Det vil kun fordyre varerne for forbrugerne.

Hun mente, at den regel, som siger, at selvstændige vognmænd højst må arbejde 48 timer, kan give problemer, idet køre- og hviletidsreglerne tillader ansatte chauffører at arbejde 56 timer på en uge.

Pia Olsen Dyhr var overrasket over Pia Adelsteens bemærkninger, idet hun pegede på, at Dansk Folkeparti var med i et forlig om, at der skal være afgifter på lastbiler i et eller andet omfang.

Hun opfordrede til, at regeringen i forbindelse med hvidbogen aktivt slog til lyd for, at udslippet fra skibsfarten blev reduceret. Hun tilføjede, at hun var klar over, at det måske mere var en sag for klimaministeren.

Transportministeren sagde til Pia Adelsteen, at han ikke var sikker på, at der var nogen sammenhæng mellem overflytningen af gods til søtransport og afgifter på lastbiler. Han ville hellere sige, at det er vigtigt at få mere gods over på skibe, men et af problemerne er, at det tager så lang tid at få godset igennem havnene.

Han forstod godt Pia Adelsteens synspunkt vedrørende chaufførerne, men vi har fået et brev fra Kommissionen, som fastholder, at der skal være særlige regler for de selvstændige chauffører, selv om de også er omfattet af køre- og hviletidsreglerne.

Transportministeren var enig med Pia Olsen Dyhr med hensyn til udslippet fra skibsfarten og ville videregive hendes synspunkter til økonomi- og erhvervsministeren, der har søfarten som sit område, og til klimaministeren.

3. Rådets afgørelse om undertegnelse og indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Mellemstatslige Organisation for Internationale jernbanebefordringer om tiltrædelse af Den Europæiske Union, til konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved Vilnius-protokollen af 3. juni 1999

– *Vedtagelse*

KOM (2009) 0441

Rådsmøde 3098 – bilag 4 (samlenotat side 53)

4. Udkast til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om en samlet luftfartsaftale med Republikken Moldova

– *Vedtagelse*

KOM (2011) 0240

Rådsmøde 3098 – bilag 4 (samlenotat side 57)

5. Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse af lufttransportaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Den Føderative Republik Brasilien på den anden side

– *Vedtagelse*

KOM (2011) 0253

Rådsmøde 3098 – bilag 4 (samlenotat side 59)

KOM (2010) 0210 – bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat af 30/6-10)
udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 55 (side 13, senest behandlet i EUU
8/10-10)

Transportministeren: Endelig så vil jeg blot ganske kort nævne dagsordenspunkterne 3, 4 og 5, hvor det på rådsmødet ventes, at man kan konstatere enighed om, at EU tiltræder den såkaldte COTIF-konvention om internationale jernbanebefordringer, at landene bemyndiger Kommissionen til at indlede forhandlinger med Moldova om en luftfartsaftale, og at landene underskriver en luftfartsaftale med Brasilien.

6. Siden sidst – flyve-hviletid for piloter

Transportministeren: Under dagsordenspunktet "siden sidst" vil jeg gerne nævne sagen om flyve-hviletid for piloter ganske kort.

Som I nok er bekendt med, er flyve-hviletidsreglerne under revision af det europæiske luftfartssikkerhedsagentur, EASA. Vi er dog stadig meget tidligt i processen. EASA har iværksat en proces, hvor der er indlagt flere høringsfaser. I den første høringsfase er der kommet en stor mængde hørings svar, som EASA skal kigge på. Først når EASA er klar med et endeligt udkast til ændrede regler, bliver det sendt til Kommissionen, og udkastet omarbejdes til et kommissionsforslag, som vedtages i komitéregi. Ministerrådet og Parlamentet skal efterfølgende også tiltræde forslaget.

På samrådet den 19. maj 2011 i Trafikudvalget lovede jeg, at jeg ville inddrage Europaudvalget i denne sag. Det løfte vil jeg gerne også give her. Når sagen bliver fremlagt som komité sag, skal Europaudvalget selvfølgelig hurtigst muligt inddrages.

Det er ikke den tungeste dagsorden, men sådan er det jo somme tider.

Lone Dybkjær gjorde opmærksom på, at hvis det skal have nogen som helst mening at inddrage Europaudvalget i det, der skal vedtages i komitéprocedure, skal sagerne forelægges på et tidligt tidspunkt – ikke dagen inden der pludselig skal ske et eller andet.

Transportministeren var opmærksom på, at han skulle inddrage Europaudvalget på et tidligt tidspunkt, og bebudede, at han ville invitere partiernes ordførere over i Transportministeriet for at diskutere, hvordan man skulle tilrettelægge det. For det første ville han rejse spørgsmålet over for trioformandskabet, for det andet ville han bede Kommissionen om at rejse det, og hvis den ikke gør det, tager vi det op under det danske formandskab.

Formanden takkede for invitationen.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 3099 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse – beskæftigelse og social) den 17. juni 2011

Dagsordenspunkterne 1 og 3-6 samt punkt 12 hører under Beskæftigelsesministeriet og blev forelagt af beskæftigelsesministeren.

Dagsordenspunkterne 2 og 7-10 hører under Socialministeriet og blev forelagt af socialministeren.

Beskæftigelsesministeren: Punkterne 1, 3, 4, 5 og 6 på rådsmødets dagsorden hører under mit ressort. De øvrige punkter hører under socialministeren.

Jeg forelægger punkt 4 til forhandlingsoplæg og de øvrige punkter til orientering. Efter gennemgangen af rådsmødedagsordenen vil jeg orientere jer om en verserende sag ved EU-Domstolen: C 155/10.

Socialministeren: Jeg skal forelægge dagsordenen til rådsmødet for beskæftigelses- og socialministre den 17. juni. Jeg er ansvarlig for punkterne 2, 7, 8, 9 og 10. Alle punkterne er til orientering.

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 92/85/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født eller som ammer

– *Fremskridtsrapport*

– *Orienterende debat*

KOM (2008) 0637

Rådsmøde 3099 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2008) 0637 – bilag 1 (Grundnotat af 16/1-09)

KOM (2008) 0637 – svar på spørgsmål 1

KOM (2008) 0637 – svar på spørgsmål 2

KOM (2008) 0637 – svar på spørgsmål 3

KOM (2008) 0637 – svar på spørgsmål 4

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 170 (side 466, senest behandlet i EEU 3/12-10)

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1331, behandlet i EEU 4/6-09)

EUU alm. del (08) – bilag 393, side 1184 (samråd med beskæftigelsesministeren om graviditetsdirektivet den 14/5-09)

Beskæftigelsesministeren: Det første punkt på dagsordenen for rådsmødet den 17. juni er forslaget om ændring af graviditetsdirektivet.

Jeg forelægger punktet til orientering.

Graviditetsdirektivet er endnu engang sat på dagsordenen til fremskridtsrapport. Det skyldes, at heller ikke det ungarske formandskab har haft reelle ambitioner om at komme videre med sagen.

Parlamentets første behandling – som fandt sted i oktober sidste år – viste, at Rådet og Parlamentet er meget langt fra hinanden.

Derfor har det ungarske formandskab kun holdt et mindre antal møder, og i det forløb er det ikke lykkedes at komme tættere på et kompromis.

Danmark står langt fra alene med sin skepsis. Så godt som alle medlemsstater har taget afstand fra Parlamentets mange forslag.

Derfor er der ikke fra formandskabets side lagt op til nogen drøftelse på det kommende rådsmøde.

Efter rådsmødet den 17. juni skal det kommende polske formandskab tage over. Jeg har svært ved at se, hvad de har af manøvre muligheder i den aktuelle situation. Jeg forudser, at det bliver et meget vanskeligt og et meget langstrakt forhandlingsforløb.

I det videre arbejde med direktivet vil vi fortsat have som rettesnor:

1. At vi ikke forringer mødres og fædres orlovsmuligheder eller påvirker ligestillingen mellem mænd og kvinder i en forkert retning.
2. At vi får modificeret eller fjernet forslag, der strider mod hensynet til fleksibilitet og parternes autonomi på arbejdsmarkedet.

Pia Olsen Dyhr havde noteret sig, at regeringen lægger op til, at direktivet kun skal gælde for kvinder og ikke for fædre. Det var hun ikke enig i. Der lægges op til, at man vil sikre fædrene 2 ugers barsel, hvilket de allerede har i Danmark, så vi behøver ikke ændre på den danske lovgivning. Derfor undrede den danske holdning hende.

Pia Adelsteen mente ikke, nærhedsprincippet var overholdt, og syntes ikke, EU skulle blande sig i barselsordningerne. Det er noget, landene må finde ud af selv, idet der er så store forskelle.

Beskæftigelsesministeren sagde, at da der som nævnt ikke rigtigt skete nogen fremskridt, ville hun foretrække, at man ventede med en diskussion om barsel til et senere tidspunkt.

2. Forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0426

Rådsmøde 3099 – bilag 1 (sammenfatning side 9)

KOM (2008) 0426 – bilag 4 (Grundnotat af 8/9-08)

KOM (2008) 0426 – bilag 3 (Henvendelse af 28/8-08 fra Dansk Arbejdsgiverforening)

KOM (2008) 0426 – bilag 7 (Udtalelse fra EUU til Kommissionen)

KOM (2008) 0426 – bilag 8 (Kommissionens svar til EUU)

KOM (2008) 0426 – bilag 5 (Henvendelse af 14/10-08 fra Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske)

KOM (2008) 0426 – bilag 6 (Henvendelse af 30/11-08 fra Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske)

KOM (2008) 0426 – svar på spørgsmål 1

KOM (2008) 0426 – svar på spørgsmål 2

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 170 (side 506, senest behandlet i EUU 3/12-10)

Socialministeren: Dagsordenens punkt 2 omhandler forslag til direktiv om ligebehandling for personer uden for arbejdsmarkedet uanset deres religion eller tro, handicap, alder eller seksuelle orientering.

Direktivet blev fremsat af Kommissionen den 2. juli 2008, og som det er udvalget bekendt, har der været af holdt møder om forslaget under de skiftende formandskaber. Det ungarske formandskab har valgt kun at behandle artikel 4, der omhandler forbedring af tilgængelighed for personer med handicap.

Drøftelserne har været af teknisk karakter i relation til artikel 4, og der er ikke kommet egentlig fremdrift i forhandlingerne.

Medlemsstaterne ser fortsat et stort behov for at få afdækket forslagets juridiske, økonomiske og administrative rækkevidde. Ingen medlemsstater er på nuværende tidspunkt rede til at tilslutte sig teksten.

Forslaget er derfor alene på dagsordenen til orientering om status.

Lone Dybkjær var enig i, at forslaget til direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling bør belyses bedre, idet det ellers ender med, at det er Domstolen, der overtager det. Hun håbede, regeringen aktivt ville gå ind i arbejdet med dette vigtige direktiv.

Meta Fuglsang erklærede sig enig med Lone Dybkjær om vigtigheden af at arbejde aktivt med dette direktiv. I anledning af socialministerens bemærkning

om, at der er mange lande, der har forbehold, spurgte hun, hvad der var enighed om blandt landene, og hvilke muligheder der var for at komme videre.

Idet hun refererede til et af hørings svarene, spurgte hun, hvilken forskel der er på de allerede gældende principper, som Domstolen har fastlagt, og det nu foreslåede.

Socialministeren var enig med Lone Dybkjær i, at vi skal arbejde aktivt med ligebehandlingen, men nogle lande blokerer.

Hun svarede Meta Fuglsang, at ikke-diskriminering gælder allerede i dag, men i ligebehandlingsdirektivet vil man gå lidt videre. Formandskabet fokuserer på sagen, men man er stødt på forhindringer, idet nogle medlemslande er bange for de økonomiske konsekvenser, og derfor sker der ikke rigtig noget.

3. Forslag til Rådets og Parlamentets beslutning om at gøre 2012 til Europæisk. År for Aktiv Aldring og Solidaritet mellem Generationer

– *Orientering fra formandskabet*

KOM (2010) 0462

Rådsmøde 3099 – bilag 1 (samlenotat side 41)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 170 (side 469, senest behandlet i EUU 3/12-10)

Beskæftigelsesministeren: Punkt 3 på dagsordenen er Rådets og Parlamentets forslag om at gøre 2012 til europæisk år for aktiv aldring og solidaritet mellem generationerne. Jeg forelægger punktet til orientering.

På rådsmødet vil formandskabet informere om forslaget om at gøre 2012 til europæisk år for aktiv aldring. Forslaget går ud på, at vi 2012 skal skabe opmærksomhed om ældres aktive deltagelse i samfundet – både til gavn for seniorerne og til gavn for samfundet som helhed.

Da vi har et meget vanskeligt punkt på dagsordenen – punktet om forordning 883 – vil jeg i denne omgang nøjes ved at sige, at regeringen støtter, at 2012 bliver europæisk år for aktiv aldring og solidaritet mellem generationerne. Jeg vil selvfølgelig meget gerne på et senere tidspunkt fortælle lidt mere om, hvad vi planlægger herhjemme i den retning.

FO 4. Kommissionens forslag til ændring af Europaparlamentets og Rådets forordning nr. 883/04 om koordination af de sociale sikringsordninger og forordning nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning nr. 883/04

– (Evt.) generel indstilling/politisk enighed

KOM (2010) 0794

Rådsmøde 3099 – bilag 1 (samlenotat side 43)

KOM (2010) 0794 – bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat af 19/1-11)

Beskæftigelsesministeren: Herefter kommer jeg til punktet vedrørende Kommissionens forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 883/04 om koordination af de sociale sikringsordninger og forordning nr. 987/2009, som handler om de nærmere regler til gennemførelse af selve forordningen.

Jeg forelægger sagen til forhandlingsoplæg.

Kommissionens forslag har til hensigt at sikre, at forordningerne afspejler ændringer i medlemsstaternes nationale lovgivning om social sikring og gøre det lettere at anvende EU-lovgivningen om koordinering af de sociale sikringsordninger til gavn for dem, der flytter inden for EU.

I tillæg til en række tekniske ajourføringer, som er helt uproblematiske, indeholder Kommissionens forslag to væsentlige og substantielle forslag til ændringer, som regeringen finder yderst problematiske. Det drejer sig dels om lovvalg – dvs. hvilket lands socialsikringsregler en grænsearbejder skal være omfattet af – dels om dagpenge til selvstændige grænsearbejdere.

Det er kompliceret stof, men jeg skal prøve at fremhæve de dele, som regeringen finder mest afgørende. Mange af jer har også allerede deltaget i en teknisk gennemgang af forslaget.

Først med hensyn til lovvalgsdelen, altså artikel 13.

Forslaget om ændring af reglerne om social sikring – også kaldet lovvalg – vedrører personer, der arbejder i to eller flere lande for forskellige arbejdsgivere med hjemsted i hvert land. Efter forslaget skal disse personer fremover kun omfattes af lovgivningen i bopælslandet, hvis en væsentlig del af arbejdet udøves dér – dvs. mere end 25 pct. Det betyder, at der fremover vil gælde samme regler som for personer, der arbejder i to eller flere lande for samme arbejdsgiver. Dette forventes særligt at vedrøre grænsependlere og vil i Danmark primært vedrøre pendling i Øresundsregionen og Nordtyske regioner. Det fremlagte forslag vil medføre betydelige meromkostninger for Danmark. Man har skønsmæssigt beregnet dem til at ligge på omkring 110 mio. kr., når det er fuldt indfaset.

Jeg vurderer, at udgiften til denne ændring er så stor, at den ikke står mål med de administrative lettelser, der kan opnås ved at ensrette reglerne for pendlere med en eller flere arbejdsgivere.

Vi drøfter lige nu tilsvarende tiltag mellem Danmark og Sverige i forbindelse med det, vi kalder Øresundsaf-talen, men her har vi fra dansk side den forudsætning, at Danmark fik en vis "tilbagebetaling" ved hjælp af en dansk-svenske skatteaftale, som vi i øjeblikket drøfter med svenskerne. Så sent som i dag kl. 10 var der møde i den arbejdsgruppe, der arbejder med denne Øresundsaf-tale. Det er altså for-handlinger, der forgår, og det skal de blive ved med at gøre, uanset hvad der sker med dette EU-arbejde.

For at illustrere forslaget's konsekvenser vil jeg prøve at give et eksempel.

En kvinde, som bor i Sverige, arbejder normalt i en forretning i København. Så længe hun udelukkende arbejder i Danmark, er hun også socialt sikret i Danmark, og hun har ret til de sociale sikringsydelser fra Danmark på lige fod med en per-son, som bor i Danmark.

På et tidspunkt får hun tilbudt et ekstra job på en café i Malmø i weekenden, så hun vælger at gå lidt ned i tid i Danmark. Efter de nuværende regler skal hun væ-re socialt sikret i Sverige fra det tidspunkt, hvor hun begynder at arbejde i Sverige. Den danske arbejdsgiver bliver forpligtet til at betale sociale sikringsbidrag i Sve-rige, og arbejdstageren får ikke længere sine ydelser fra Danmark, men fra Sveri-ge i stedet.

Efter ændringsforslaget – hvis det vedtages på rådsmødet – vil hun fortsat være socialt sikret i Danmark, så hun fortsat har ret til ydelser i Danmark. Hun betaler skat i Sverige for det arbejde, hun udfører i Sverige, og den svenske arbejdsgiver er forpligtet efter de danske sociale sikringsregler, dvs. vedrørende indbetaling af ATP og til barselfonden, arbejdsskadeforsikring og sygedagpenge. Til gengæld skal den svenske arbejdsgiver ikke indbetale sociale sikringsbidrag i Sverige. Danmark skal afholde udgiften til social sikring. Til gengæld slipper den danske arbejdsgiver for at sætte sig ind i de svenske regler om social sikring og slipper for at indbetale bidrag til det svenske sociale sikringssystem.

Hvis hun vælger at arbejde mere i Sverige, f.eks. to dage om ugen i Sverige og tre dage om ugen i Danmark, bliver hun i stedet socialt sikret i Sverige, da hun arbejder mere end 25 pct. i bopælslandet.

De økonomiske konsekvenser for Danmark skyldes ikke mindst de udgifter, der på sigt opstår i forbindelse med udbetaling af optjent pension og potentielle sund-hedsudgifter, der også kan dukke op undervejs. En væsentlig grund til, at Dan-mark vil få forøgede statslige økonomiske udgifter ved en gennemførelse af for-slaget, er, at i det omfang den sociale sikringsbyrde overgår til Danmark, er det staten, der skal afholde udgiften på grund af det skattefinansierede danske socia-le sikringssystem. På den anden side vil der, i det omfang det f.eks. er Sverige eller Tyskland, der skal afholde den økonomiske udgift til social sikring, primært være tale om bidragsfinansierede sociale ordninger, og det vil ikke i samme om-fang blive en økonomisk byrde for de statslige budgetter. Der er jo stor forskel på, hvordan vi har bygget vores samfund op.

Den anden del, jeg vil fremhæve, vedrører dagpenge til ledige selvstændige grænsearbejdere:

Hovedreglen i forordningens artikel 65 er, at ledige grænsearbejdere modtager arbejdsløshedsdagpenge i bopælsstaten og efter denne stats regler. Kommissionen mener imidlertid, at der er behov for at se på situationen for selvstændige, eftersom ikke alle lande i EU har forsikringsordninger for denne gruppe.

Kommissionen ønsker med forslaget at sikre, at alle personer får mulighed for at forsikre sig mod arbejdsløshed uden at tage hensyn til, at der dermed er nogle lande, der kommer til at bære en væsentlig økonomisk byrde.

Forslaget indebærer, at ledige selvstændige grænsearbejdere, der bor i en medlemsstat uden a-forsikring for selvstændige, skal have udbetalt dagpenge fra seneste beskæftigelsesland, hvis de er tilmeldt jobcentret og stiller sig til rådighed for arbejdsmarkedet dér. De får udbetalt dagpenge efter reglerne i seneste beskæftigelsesland.

Hvis de ikke ønsker at stille sig til rådighed i seneste beskæftigelsesland, kan de fra første ledighedsdag eksportere deres dagpenge til bopælslandet i 3 måneder. De har mulighed for at få den periode forlænget, hvis det skønnes, at de herved har større chance for at opnå beskæftigelse i bopælsstaten. I denne situation skal de stå til rådighed efter bopælsstatens regler.

Efter regeringens opfattelse indebærer forslaget et helt principielt brud med formålet med forordningen, som er at koordinere – ikke harmonisere – sociale sikringsordninger i medlemsstaterne.

Denne konklusion bygger på, at forslaget pålægger medlemsstater med forsikring for selvstændige erhvervsdrivende at "udfylde en mangel i forsikringssystemet" i lande uden a-kasseforsikring for selvstændige. Herved får landene med forsikring for selvstændige pålagt en betalingspligt for en gruppe ledige, der har bopæl i et andet land. Da der kun kan være én kompetent stat, betyder dette, at seneste beskæftigelsesland i en periode bliver ansvarlig for betaling af alle sociale sikringsydelse.

Man kan kort sammenfatte det ved at sige, at de lande, der rent faktisk har lavet en a-kasse for selvstændige, bliver på en eller anden måde straffet i forhold til de lande, der ikke har etableret en sådan kasse for selvstændige.

Jeg er bekymret for, at et sådant brud vil kunne føre til et pres for, at flere persongrupper får mulighed for at få ydelser fra seneste beskæftigelsesland, hvis det er mere gunstigt end at modtage ydelser fra bopælslandet. Det gælder også andre grænsearbejdere – i yderste konsekvens alle lønmodtagere såvel som selvstændige erhvervsdrivende med bopæl i lande med a-kasseforsikring for selvstændige.

Det anslås, at omkostningerne for Danmark, hvis forslaget vedtages, vil være cirka 1-1,5 mio. kr. årligt. I første omgang er det ikke de økonomiske konsekvenser, der bekymrer mig, men langt mere det principielle i, at forslaget bryder med forordningens formål om at koordinere. Og det er efter min opfattelse ikke acceptabelt.

Lad os kigge lidt på, hvordan forhandlingssituationen er. Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal, hvorfor Danmark ikke alene kan blokere for forslagens vedtagelse.

Mens der undervejs i forhandlingerne fra flere landes side har været støtte til den danske principielle modstand, primært den del der handler om dagpenge til selvstændige, og flere har været enige i, at der kan være behov for at bruge mere tid på forslaget, herunder at foretage en egentlig konsekvensvurdering – for den er nemlig ikke foretaget – så har vi også måtte konstatere, at den stemning er tyndet ud, i takt med at formandskabet har stået stærkere på at ville benytte sig af et kvalificeret flertal. Jeg vil dog lige sige, at på vejen herover fik jeg stukket en seddel i hånden om, at formandskabet gerne ville tale med mig om disse ting. Jeg har ringet rundt til en lang række lande, men nu har jeg altså fået en henvendelse fra formandskabet. Vi må høre, hvad der ligger i det. Det ved jeg først her i eftermiddag, når vi kommer i kontakt med hinanden igen. Det faktum, at et flertal af lande ikke har arbejdsløshedsforsikring for selvstændige, samtidig med at rigtig mange lande i vidt omfang finansierer deres socialsikringsordninger ved hjælp af bidrag fra arbejdsgiverne, gør, at de statsfinansielle konsekvenser af forslaget for mange lande bliver langt mindre end for os, og de har vægtet hensynet til en vedtagelse højere.

Fra dansk side har vi klart understreget, at det er helt uhørt, at et forslag, der på sigt kan have så udprægede statsfinansielle konsekvenser, lægges til vedtagelse som en ren teknikalitet.

For at sammenfatte, så er det regeringens vurdering, at forslaget ikke kun indeholder tekniske elementer. Og derfor er der behov for yderligere behandling og analyse af forslaget. Vi har senest på Coreper i går klart tilkendegivet, at vi ikke støtter, at forslaget er klar til vedtagelse på nuværende tidspunkt. Derudover har regeringen både principielle og økonomiske problemer med forslaget. Det er som nævnt en selvstændig bekymring, at forslaget er et brud med princippet om, at arbejdsløshedsforsikringsydelse generelt ikke er eksportable.

Jeg har – som jeg nævnte før – haft en lang række bilaterale kontakter med ministerkolleger. Jeg har sendt et brev til samtlige EU-ministerkolleger og forklaret den danske modstand mod forslaget, og har appelleret om støtte til at opnå en hel eller delvis blokering mod forslaget, således at der kan blive et blokerende mindretal mod forslaget samlet set. Endvidere har vi haft de danske ambassader i EU-hovedstæderne på banen med bilaterale møder, hvor de danske synspunkter er blevet uddybet med henblik på støtte til den danske linje.

FO Jeg skal ærligt sige, at det – som jeg har antydnet nogle gange – er noget op ad bakke, som jeg også har underholdt flere om. Men jeg vil gerne bede om et mandat fra Europaudvalget til at fortsætte den linje, vi har fulgt indtil videre, og fortsat arbejde og argumentere for, at de to elementer ikke er klar til vedtagelse. Der bør efter min mening simpelt hen ske en konsekvensvurdering, herunder i forhold til forskellige socialforsikringsssystemer og de juridiske og økonomiske konsekvenser. Jeg vil understrege, at de statsfinansielle konsekvenser for Danmark er store. For så vidt angår delen omkring dagpenge til selvstændige er der et særskilt behov for at insistere på tid til en grundigere vurdering af forslagets delelementer og risikoen for præcedens.

Derfor skal jeg anmode om tilslutning til et mandat, hvor man fra dansk side lægger meget betydelig vægt på, at forslagets elementer vedrørende lovvalg og selv-

stændige erhvervsdrivende grænsearbejdere udgår af forslaget, og at man vil arbejde aktivt for at etablere et blokerende mindretal. Subsidært arbejdes fra dansk side på at begrænse forslagets økonomiske og politiske konsekvenser.

Kim Mortensen medgav, at det på flere måder var en kompliceret sag. Den ene halvdel handler om arbejdsløshedsforsikring for selvstændige. Her var han enig i den linje, beskæftigelsesministeren havde lagt. Han syntes, det var rigtigt at have en strategi om at få udsat sagen og at få forslaget undersøgt yderligere og få beregnet økonomien i det.

Som beskæftigelsesministeren nævnte, er hovedproblemet, når det handler om de sociale sikringsordninger, de forhandlinger, der føres mellem Sverige og Danmark. Han mente, det drejede sig om 20.000 eller 30.000 i Øresundsregionen. Han vidste ikke, hvor mange det drejede sig om i den Nordtyske region, men han vidste, at det var et stort tal. Han mente, det var godt for dansk økonomi, at vi har muligheder for at arbejde på tværs af grænserne. Kim Mortensen pegede på, at for et år siden, den 15. juni 2010, var der enighed mellem den danske og den svenske regering om at præcisere reglerne og arbejde for en midlertidig løsning mellem Danmark og Sverige, som stort set svarede til de regler, der ville komme til at gælde i Europa ifølge den forordning, denne sag drejer sig om. På den baggrund spurgte han, hvad det var, der havde fået regeringen til at ændre holdning.

I relation til det eksempel, beskæftigelsesministeren havde givet med en kvinde, som boede i Sverige og arbejdede i København, er forholdet det, at når hun får et weekendjob i Sverige, er det efter de nuværende regler sådan, at det så er den svenske sociale sikring, hun er omfattet af. Dermed skifter vilkårene.

Kim Mortensen var enig med beskæftigelsesministeren i, at når det handler om de selvstændige arbejdsløshedskassemedlemmer, handler det om principper, men forstod på beskæftigelsesministeren, at når det handler om den anden sag, er der ikke tale om en principiel modstand, men alene om en økonomisk motiveret modstand, hvilket han gerne ville have beskæftigelsesministeren til at bekræfte.

Pia Olsen Dyhr var enig i, at der ikke er tale om nogen simpel sag. Der er faktisk tale om en meget vanskelig sag, bl.a. fordi konsekvenserne ikke er ordentligt belyst. Derfor mente hun, den rigtige strategi ville være at presse på for, at sagen ikke bliver afsluttet nu.

Hun spurgte, om det forhold, at man for selvstændige erhvervsdrivende i hele perioden skal betale arbejdsløshedsunderstøttelse og andre sociale ydelser, herunder også syge- og barselsdagpenge og sundhedsydelser, betyder, at en selvstændig erhvervsdrivende, som bliver arbejdsløs efter 10-20 års arbejde, har krav på at komme på hospital i Danmark. Hun mente, det var helt legitimt, hvis man havde arbejdet i Danmark og betalt skat i Danmark, men boet på den anden side af grænsen, at man så havde krav på ydelser fra Danmark. Når man har ydet, skal man også kunne nyde. Der er imidlertid et usikker-

hedsmoment i, hvor grænsen går. Her mente hun, beskæftigelsesministerens strategi måtte være, at vi ikke kan træffe beslutning nu, idet vi ikke kender omfanget. Et af problemerne er, at der efterfølgende kan komme en dom, som klart beskriver, hvordan man skal tolke det. Det er vigtigt, at det er politikerne, der afgør, hvordan man skal tolke reglerne. I den forbindelse pegede Pia Olsen Dyhr på, at ved den dom, der faldt i 2005, udvidede man reglerne til alle EU-borgere, hvilket skabte store udfordringer for et skattefinansieret velfærdssamfund som det danske.

På denne baggrund foreslog Pia Olsen Dyhr, at beskæftigelsesministeren fik et midlertidigt mandat.

Hun var enig med Kim Mortensen i, at det er vigtigt, at vi holde fast i, at folk, der pendler, ikke må komme i klemme i systemet, og at systemet skal være ubureaukratisk og nemt. I den forbindelse pegede hun på, at systemet ikke blot skal gælde for pendlere over den dansk-svenske grænse, men også for belgiske borgere, der arbejder i Holland.

Med hensyn til de selvstændige erhvervsdrivende syntes Pia Olsen Dyhr, regeringen lagde den rigtige linje. Hun mente, man burde trække de selvstændige ud af direktivet.

Med hensyn til lovvalget havde hun noteret sig, at beskæftigelsesministeren havde brugt mange kræfter på at snakke med landene. Hun mente, det var en rigtig strategi at fortælle om vores udfordringer, for vi er lidt mærkelige i Danmark.

Frank Aaen sagde, at vi selvfølgelig har en forpligtelse til at sørge for, at der er social sikring for dem, der arbejder på tværs af grænsen, men han mente ikke, det var et problem, EU skulle løse. Det må man klare ved aftaler mellem der involverede lande, sådan som vi gør det i forhold til Sverige. På den måde kan man bedre tage højde for de forskelle, der er mellem landene både socialt og skattemæssigt. På denne baggrund kunne Frank Aaen støtte regeringens standpunkt – selv om han ikke var enig i argumentationen – nemlig at man skal sige nej til det, der foreligger. Han ville bare sikre sig, at det nej-mandat, han nu sagde ja til, ikke blev ændret til at ja senere i processen.

Lone Dybkjær medgav, at der var tale om en sindssygt svær sag, og mente, det som udgangspunkt var rigtigt at prøve at trække den for at få den bedre belyst. Man var ved at anvende "koordinering" på en måde, hun ikke havde forestillet sig, idet der snarere er tale om "harmonisering".

Lone Dybkjær bad om, at man får belyst pengestrømmene, idet hun påpegede, at der må være nogle danske eller svenske arbejdsgivere, som kommer til at betale mindre.

Pia Adelsteen syntes, beskæftigelsesministeren havde været god til at fortælle, hvad der ligger af problemer i sagen. Hun pegede på, at da direktivet i sin tid var oppe til mandatgivning, gik Dansk Folkeparti imod, mens alle andre partier gik med til mandatet. Hvis vi ikke havde haft Lissabontraktaten, havde vi kunnet sige nej, og så havde det været det, idet der inden Lissabontraktaten var tale om enstemmighed. Hun forstod godt, at beskæftigelsesministeren

gerne ville have løst problemet enten ved at trække sagen eller ved at finde et blokerende mindretal, men hvis man havde sagt nej sidst, havde der slet ikke været noget problem. Hun syntes, det var svært at tage stilling til, hvordan man bedst får stoppet dette.

I forhold til de selvstændige erhvervsdrivende har vi – i modsætning til de fleste andre EU-lande – et system, som gør det muligt for små erhvervsdrivende at forsikre sig. Det er livsvigtigt for mange små erhvervsdrivende at have den forsikringsmulighed. Hvis man går over grænsen, underminerer man det system.

Pia Adelsteen stillede et konkret spørgsmål: Hvis en tysker har været selvstændig i Danmark, lukker sin virksomhed og i en 3 måneders periode tager sine dagpenge med sig til Tyskland, hvor han bor, kan han så sige: "Jeg vælger at tage 2 år mere, hvor jeg står til rådighed for arbejdsmarkedet i Danmark"? I den forbindelse påpegede hun, at politiet i øjeblikket stopper folk, som er på dagpenge, hvis de kommer hjem fra en ferierejse til Mallorca, og anmelder dem for socialt bedrageri.

Beskæftigelsesministeren ville gerne dele problemerne op i to dele. Med hensyn til de selvstændige havde hun ved den rundringning, hun havde foretaget til en række lande, konstateret, at der var større forståelse for vores synspunktet på dette punkt, end der var med hensyn til lovvalget. Der er tale om et principielt brud med de gængse regler på området.

Med hensyn til lovvalget pointerede beskæftigelsesministeren, at uanset om det bliver vedtaget eller ej, er der ingen arbejdstager, der mister rettigheder. Det er udelukkende et spørgsmål om, hvilke statskasse der skal betale.

Som Pia Olsen Dyhr nævner, har vi en speciel model i Danmark, idet de sociale ydelser i Danmark generelt set er skattefinansieret. Det kan være lidt svært at forklare de andre lande, der som Tyskland har store sociale bidrag, som indbetales af arbejdsgiverne. Hun mente, de fleste partier i Folketinget er enige om, at det er vigtigt, at man kan pendle fra det ene land til det andet. Det styrker det danske arbejdsmarked, at der kommer dygtig arbejdskraft fra de omkringliggende lande. Beskæftigelsesministeren ønskede ikke at lægge hindringer i vejen herfor, men forslagetes konsekvenser er simpelt hen ikke belyst ordentligt fra Kommissionens side, og der er ikke tid nok.

På denne baggrund havde beskæftigelsesministeren bedt om det stærkest mulige mandat. Man kunne så tage en diskussion om, hvorvidt det skulle være et midlertidigt mandat. Hvis det blev et midlertidigt mandat, var hun fuldstændig indforstået med at vende tilbage til udvalget.

I svaret til Frank Aaen sagde beskæftigelsesministeren, at den endelige danske stillingtagen til direktivet ville afhænge af det samlede udspil, der kom til at ligge på bordet.

Med hensyn til de pengestrømme, Lone Dybkjær var inde på, er det rigtigt, at en række arbejdsgivere i Danmark vil få en lettelse, men rent statsfinansielt vil vi komme til at betale et relativt stort beløb. Hun vidste ikke, om man kunne

gøre pengestrømmene op, men hvis man kunne, ville vi selvfølgelig gøre det så hurtigt som muligt.

Kim Mortensen efterlyste svar på, hvorfor den danske regering har skiftet holdning siden den 15. juni 2010.

Med hensyn til det, beskæftigelsesministeren sagde om, at der ikke er nogen lønmodtagere, der vil få forringet deres vilkår, pegede Kim Mortensen på, at i det eksempel, beskæftigelsesministeren havde nævnt med en fuldtidsbeskæftiget i Danmark, som får et bijob i Sverige, vil de sociale ydelser i fremtiden blive betalt fra Sverige i stedet for fra Danmark. Det kan godt medføre ændringer i vilkårene.

Pia Olsen Dyhr nævnte, at når hun havde været inde på, at mandatet skulle være midlertidigt, er det fordi der forhåbentlig kommer til at gå et stykke tid, før sagen afsluttes, og så kan beskæftigelsesministeren komme tilbage til udvalget. Hun mente ikke, at beskæftigelsesministeren skulle komme tilbage tirsdag eller onsdag i næste uge.

Som Lone Dybkjær er inde på, må vi have en bedre belysning af pengestrømmene.

Hun mente, det er vigtigt, om vi primært arbejder for at skabe et blokerende mindretal mod hele forslaget, eller om vi arbejder for at få sagen udskudt. Vi vil jo gerne have, at folk skal kunne bevæge sig over grænserne og betale skat i et andet land og få krav på de sociale ydelser, der gives i det land, de betaler skat til. Samtidig skal systemet være så ubureaukratisk som muligt. Problemet er, at ordningen er ugenomsigtig. Pia Olsen Dyhr mente ikke, vi skulle blokere, men der er nødt til at komme nogle ændringer og nogle forbehold i relation til den danske velfærdsmodel. Det syntes hun, man skulle bruge kræfterne på i stedet for at skaffe et blokerende mindretal.

Pia Adelsteen efterlyste svar på sit konkrete spørgsmål om, hvorvidt en mand, der boede i Tyskland, kunne stå til rådighed for det danske arbejdsmarked, og mindede om sine bemærkninger om socialt bedrageri.

Hun sagde nej til forhandlingsoplægget, idet det er kommet frem, at hele intentionen er en få en stærkere koordinering af de sociale ydelser.

Lone Dybkjær sagde, at på en måde er det rigtigt, at ingen lønmodtager mister rettigheder, men der kan godt blive tale om nogle andre rettigheder.

Hun syntes stadig, det var vigtigt at få pengestrømmene fra arbejdsgiverne belyst. Det er for snævert kun at se på statskasserne.

Hun syntes, det var et ejendommeligt høringssvar, der forelå fra Dansk Arbejdsgiverforening, som ikke kunne sige noget.

Lone Dybkjær spurgte, om det var beskæftigelsesministerens vurdering, at man kunne trække behandlingen under henvisning til, at forslagets virkninger ikke var belyst godt nok fra Kommissionens side.

Beskæftigelsesministeren sagde, at hun hele tiden, når hun havde talt med Kommissionen og de øvrige landes ministre, havde sagt, at vi har brug for mere tid, så vi kan få konsekvenserne bedre belyst. Det ungarske formandskab havde sagt, at det gerne ville snakke med hende, hvilket hun opfattede

som positivt. Hun vidste ikke, hvad det ville snakke med hende om, men hun håbede, at de samtaler, hun havde haft med de øvrige landes beskæftigelsesministre, havde gjort et vist indtryk på nogle af dem.

Med hensyn til hvad der har ændret sig, sagde beskæftigelsesministeren til Kim Mortensen, at der ikke er noget, der har ændret sig. Vi ønsker stadig væk at lave en bilateral aftale mellem Danmark og Sverige, men i forbindelse med en sådan aftale har vi også nogle ønsker – ikke på Beskæftigelsesministeriets område, men på Skatteministeriets område. I det tilfælde, Kim Mortensen nævner, hvor en lønmodtager, som bor i Sverige, arbejder 25 pct. af tiden i Sverige, er det Sverige, der står for de sociale ydelser

Beskæftigelsesministeren sagde til Pia Olsen Dyhr, at regeringen stadig væk ville have muligheden for at arbejde for et blokerende mindretal. Når hun bad om et bredt mandat, var det for at have alle våben i kassen. Men det bedste ville være at få tingene udskudt.

I relation til det spørgsmål, Pia Adelsteen rejste om socialt bedrageri, pegede beskæftigelsesministeren på, at en selvstændig eller en arbejdstager har en periode på 3 måneder på dagpenge, hvor vedkommende kan rejse rundt i Europa og søge arbejde. En borger, som bor i Tyskland, men som har haft drevet virksomhed i Danmark, skal søge job i Danmark, skal møde op til de samtaler, han bliver indkaldt til i Danmark, og til de kurser, der bliver tilbudt, men han er jo vant til at tage over grænsen. Tager han ikke de nævnte kurser eller deltager i aktivering og hvad der ellers kan være, så mister han retten til dagpenge.

Lone Dybkjær har fuldstændig ret i, at rettighederne for den enkelte borger kan være nogle andre i andre lande, f.eks. i Sverige og Tyskland.

Hun lovede Lone Dybkjær, at regeringen – i det omfang det overhovedet ville kunne lade sig gøre – ville prøve at kortlægge pengestrømmene. Men det kræver mere tid.

Formanden sagde med hensyn til, om et mandat er midlertidigt eller ej, at hvis der sker ændringer, skal ministeren komme tilbage, uanset om man kalder mandatet midlertidigt eller ej.

Frank Aaen ville sætte pris på et notat herom, idet han havde haft den opfattelse, at hvis regeringen havde fået et mandat på et tidspunkt, så gjaldt det i al evighed. Han nævnte et eksempel fra Det Udenrigspolitiske Nævn vedrørende våbenembargoen mod Kina. Spørgsmålet er, hvornår tingene ændrer sig så meget, at regeringen skal komme tilbage og bede om et nyt mandat.

Pia Adelsteen var godt klar over, at hvis man vil have dagpenge, skal man komme til de møder og den aktivering, der arrangeres, men det skal man jo også, hvis man er københavner, og hvis en københavner holder en uges ferie på Mallorca, kan han blive stoppet ved hjemkomsten og anklaget for socialt bedrageri. Det er en væsentlig forskel.

Kim Mortensen pegede igen på, at det fremgår af den erklæring, der blev lavet for et år siden om den bilaterale aftale mellem Sverige og Danmark, at der er tale om en midlertidig ordning, indtil der kommer en fælles EU-ordning.

Han mente, det rigtige ville være at give beskæftigelsesministeren mandat til at udskyde vedtagelsen, indtil det hele er belyst, men at man i øvrigt skal give beskæftigelsesministeren de værktøjer, hun har brug for. Han ville nødtigt have, at det blev opfattet sådan, at vi er imod, at der bliver fælles regler.

Pia Olsen Dyhr pegede på, at hvis man bor i Flensborg og modtager dagpenge, så står man til rådighed for arbejdsmarkedet i Danmark, idet der er så kort en afstand til den danske grænse, men hvis man er på Mallorca, kan man ikke stå til rådighed for arbejdsmarkedet i Danmark.

Hun var helt enig med Kim Mortensen med hensyn til mandatet. Vi må ikke være afvisende, men beskæftigelsesministeren må bruge alle tænkelige midler til at få sagen udsat.

Lone Dybkjær var også enig i, at vi må søge med alle tænkelige midler at få sagen udskudt.

Beskæftigelsesministeren pointerede i anledning af Pia Adelsteens spørgsmål, at man netop skal stå til rådighed for det danske arbejdsmarked – ellers er det socialt bedrageri. Det gælder både danskere og tyskere. I Danmark har vi opprioriteret indsatsen mod socialt bedrageri, idet vi har konstateret, at det ikke er alle, der efterlever reglerne. Det, der komplicerer tingene, er, at borgeren kan få 3 måneders perioden forlænget, hvis man vurderer, at det vil øge muligheden for at få arbejde i hjemlandet.

Den tekst, Kim Mortensen nævner fra aftalen med Sverige, siger, at aftalen skal gælde, indtil EU-reglerne er implementeret. De skal altså ikke bare være foreslået.

Med hensyn til mandatet mente hun, det var nødvendigt at kunne true med et blokerende mindretal. Vi skal have alle værktøjer i kassen.

Pia Olsen Dyhr pointerede, at SF giver mandat til, at vi med alle tænkelige værktøjer får det udsat. Det kan også være trusler om blokerende mindretal. Det kan godt være, der er nogle gode elementer i forslaget, så vi skal ikke bare sige, vi er imod, men der er ikke det tilstrækkelige overblik over konsekvenserne i øjeblikket.

Frank Aaen bad om et notat, der belyser, hvorfor det skal koordineres af EU, hvorfor man ikke kan løse problemerne bilateralt.

Lone Dybkjær var enig i den fortolkning af mandatet, der var kommet fra Pia Olsen Dyhr. Hvis det lykkes os at få sagen udskudt, mente hun, Kommissionen skulle belyse, hvad vi kommer op imod – også fremtidig – på disse områder.

Hun ville gerne have et notat om, hvordan situationen er i forhold til Sverige. Hun havde en opfattelse af, at det var det samme som det, der nu foreslås i EU, plus en skatteaftale.

Kim Mortensen var også enig i Pia Olsen Dyhrs fortolkning af mandatet.

Han pegede på, at Danmark har trukket på kreditten, når det gælder grænsekontrol. Der er forskel på, i hvilken rækkefølge man tager værktøjerne op af kassen. Det kan godt tænkes, at det ender med, at Danmark stemmer ja.

Beskæftigelsesministeren konkluderede, at det drejer sig om at få udsat sagen, så vi kan få den bedre belyst. Vi vil presse på over for Kommissionen for at få den til at belyse konsekvenserne.

Det er rigtigt, som Lone Dybkjær siger, at der i drøftelserne om en bilateral aftale med Sverige også indgår finansielle elementer.

NOT **Beskæftigelsesministeren** lovede at lave et notat om forhandlingerne med Sverige.

Lone Dybkjær bad beskæftigelsesministeren sende de 500 sider, hun havde talt om på det tekniske møde, over på papir til de udvalgsmedlemmer, som havde bedt om at få det.

Formanden forstod, at beskæftigelsesministeren ikke havde noget imod at få et midlertidigt mandat.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet Dansk Folkeparti dog havde ytret sig imod det.

5. Implementering af EU2020-strategien

– *Politisk debat*

a) Bidrag til Det europæiske Råd den 23.-24. juni 2011

i. Landespecifikke henstillinger under art. 148

– *Politisk vedtagelse*

ii. Eksaminering af de nationale reformprogrammer for 2011

– *Godkendelse af fælles udtalelse fra EMCO og SPC*

iii. ”Employment Performance Monitor”

– *Godkendelse af EMCO’s udtalelse*

Rådsmøde 3099 – bilag 1 (samlenotat side 47)

Det Europæiske Råd 23-24/06-11 – bilag 1 (udkast til kommenteret dagsorden)

b) En dagsorden for nye færdigheder og jobs: Et europæisk bidrag til fuld beskæftigelse

– *Godkendelse af EMCO’s udtalelse*

KOM (2010) 0682

Rådsmøde 3099 – bilag 1 (samlenotat side 49)

Beskæftigelsesministeren: Punkt 5 på dagsordenen omhandler for det første to udtalelser fra beskæftigelseskomiteen og komiteen for social beskyttelse om landdeksaminationerne af de nationale reformprogrammer og et nyt overvågningsredskab vedrørende gennemførelsen af EU 2020 strategien. Her henviser jeg til samlenotatet.

For det andet er der under punktet forslag til landespecifikke henstillinger til medlemslandene efter traktatens artikel 148.

Forslaget til de landespecifikke henstillinger blev fremlagt af Kommissionen tirsdag i denne uge.

I de nationale reformprogrammer præsenterer landene deres politikker på baggrund af beskæftigelsesretningslinjerne. Og de nationale reformprogrammer ligger til grund for Kommissionens forslag til henstillinger, som Rådet herefter kan vedtage.

Forslaget til henstillinger bliver i disse dage behandlet i beskæftigelseskomiteen og den økonomisk-politiske komite. Derfor kender vi ikke det endelige indhold af henstillingerne endnu.

Jeg kan sige, at Kommissionen i deres forslag har givet Danmark henstillinger på to områder – en på Beskæftigelsesministeriets område og en på Undervisningsministeriets område.

På Beskæftigelsesministeriets område er forslaget til henstilling som følger: ”Udfas som planlagt efterlønsordningen, reformer førtidspensionsordningen og målret fleksjobordningen bedre mod de mest udsatte grupper”.

På Undervisningsministeriets område lyder det: "Speed gennemførelsen af reformer til forbedring af kvaliteten af uddannelsessystemet op. Reducer frafaldsprocenterne især på ungdomsuddannelserne og forøg antallet af lærlingepladser".

Regeringen er generelt enig i Kommissionens udkast til henstillinger. De ligger på linje med regeringens økonomiske politik og med blandt andet genopretningsaftalen fra sidste år og den politik, som er besluttet med aftalerne om senere tilbagetrækning.

Med aftalen om senere tilbagetrækning gennemføres en væsentlig reform af efterlønnen, pensionsalderen og fleksjobordningen. Reformen vil øge arbejdsudbuddet og bidrage afgørende til langsigtet finanspolitisk holdbarhed.

Det tror jeg ikke, vi behøver tage en større diskussion om her i dag. Jeg tror, vi alle sammen er klar over, hvordan vi står i den sag.

Som jeg har omtalt tidligere, forventes beskæftigelseskomiteen og komiteen for social beskyttelse at fremlægge to udtalelser, der knytter an til indsatsen omkring gennemførelsen af EU 2020 strategien.

Regeringen forventer at kunne støtte en godkendelse af begge udtalelserne.

Pia Olsen Dyhr havde lagt mærke til, at Kommissionen i sine landespecifikke anbefalinger kritiserer Danmark for, at vi i forhold til ungdomsuddannelser ligger fjerdelavest i EU, idet det kun er 70 pct. af en ungdomsårgang, der får en ungdomsuddannelse, og at vi har en stor mangel på praktikpladser. Hun syntes, regeringen skulle lytte til disse anbefalinger.

Frank Aaen mente, EU var ude på et skråplan, når det ville bestemme detaljeret, hvordan lovgivningen skulle være i de enkelte lande, og bestemme, hvordan man skulle indgå aftaler mellem arbejdsmarkedets parter. Som beskæftigelsesministeren nævner, kommer man med anbefalinger vedrørende efterlønnen, og i relation til Portugal og Grækenland ville man diktere overenskomstforhold og arbejdsmarkedsforhold. Det er Enhedslisten principielt imod.

Frank Aaen stillede et konkret spørgsmål: Hvis landeanbefalingerne bliver vedtaget i den form, hvori de foreligger, og der kommer en anbefaling til Danmark om at ændre efterlønnen, i hvor høj grad er en sådan anbefaling så gældende for en kommende regering?

Beskæftigelsesministeren svarede Frank Aaen, at Kommissionen forholder sig til den siddende regerings politik. Det vil sige, at en kommende regering med en anden politisk sammensætning ikke vil være bundet af den siddende regerings politik.

Frank Aaen pegede på, at når Kommissionens anbefalinger vedrørende efterlønnen, finanspolitiske rammer, reform af førtidspensionsordningen, indskrænkning af fleksjobordningen, rammer for ejendomsbeskatning og ændringer af realkreditsystemet kommer op på Det Europæiske Råds møde den 23.-24. juni og bliver vedtaget af statsministrene dér, så er de forpligtende for de enkelte lande og skal gennemføres inden for 12-18 måneder. Derfor ville

han være helt sikker på, at beskæftigelsesministerens svar betyder, at den regering, der kommer til i efteråret, blot kan skrotte efterlønsaftalen og lade efterlønnen fortsætte, uden at vi får problemer med EU.

Beskæftigelsesministeren sagde, at en borgerlig regering ikke havde til hensigt at skrotte tilbagetrækningsreformen, men var klar over, at det nok ikke var den situation, Frank Aaen tænkte på. Som nævnt forholder Kommissionen sig til den siddende regerings politik. Det vil sige, at det er den siddende regering, som får disse anbefalinger. Udfordringen rent økonomisk set vil selvfølgelig være den samme, ligegyldig hvilken farve regeringen har, men en regering har frihed til at vælge, hvilke politiske og økonomiske instrumenter den mener er de bedste til at imødegå de udfordringer, der er. Det vil sige på menneskesprog, at en rød regering ikke vil være bundet af de anbefalinger, der bliver vedtaget her.

Formanden mente, det kunne være nyttigt at få et notat fra regeringen om forpligtelserne for den nye regering, der måtte komme til efter et valg.

6. Unges beskæftigelse,

a) Fremme af unges beskæftigelse for at nå EU2020-målene

– Vedtagelse af rådskonklusioner

b) Struktureret dialog med unge om unges beskæftigelse

– Information fra formandskabet

Rådsmøde 3099 – bilag 1 (samlenotat side 52)

Beskæftigelsesministeren: Punkt 6 er vedtagelse af rådskonklusioner om unges beskæftigelse. Vi støtter vedtagelsen af rådskonklusionerne. Jeg vil i øvrigt henvise til samlenotatet.

Kim Mortensen syntes, man skulle sende et kraftigt signal om, at man tager den europæiske debat om de store udfordringer, Europa har med alt for mange unge, der ikke har noget job eller har job på midlertidige kontrakter, alvorligt. Især i de sydeuropæiske hovedstæder kan man se unge gå direkte fra eksamensbordet ud på gaden og demonstrere. Samtidig træffes der en lang række ungdomsfjendske beslutninger rundt omkring i de europæiske lande. Det sker samtidig med at der er fokus på at fastholde ældre længere på arbejdsmarkedet. Der er ansættelsesstop i stort set alle landene i den offentlige sektor. Sidst og ikke mindst blokeres arbejdsmarkedet med nogle meget strenge regler for, hvordan man kommer ind på arbejdsmarkedet, og hvordan man kommer ud af det igen, så det næsten er blevet en eksklusiv klub for dem, der er der i forvejen. Det er en kæmpe udfordring. Derfor kunne han godt tænke sig, at Danmark kunne bidrage med et indlæg herom.

Beskæftigelsesministeren var enig med Kim Mortensen i, at situationen for de unge generelt på europæisk plan er meget vanskelig, især i de sydeuropæiske lande. Sporene fra 1980'erne skræmmer. Man kan diskutere, om de finanspolitiske tiltag, der bliver taget, er ungdomsfjendske, men hvis man ikke får orden på økonomien, hvad er det så for et samfund, man overlader de unge? Beskæftigelsesministeren tilføjede, at hun havde været til et møde på Cypern om trioformandskabet, og der havde man netop diskuteret, hvordan man kunne få de unge ind på arbejdsmarkedet. Det var et punkt, hun nævnte, så ofte hun kunne komme til det.

7. Udtalelse fra Komitéen for Social Beskyttelse om opstramning af den åbne koordinationsmetode i lyset af Europa 2020-strategien

– *Godkendelse af SPC-udtalelse*

Rådsmøde 3099 – bilag 1 (samlenotat side 54)

Socialministeren: Dagsordenens punkt 7 er en udtalelse fra komiteen om social beskyttelse om tilpasning af "den åbne koordinationsmetode" til Europa 2020 strategien.

Det understreges i udtalelsen, at den åbne koordinationsmetoder har bevist sit værd inden for områderne social inklusion, pensioner, sundhedspleje og langtidspleje. Metoden har bidraget til, at medlemslandene har udvekslet erfaringer om ydelseernes tilstrækkelighed, finansielle holdbarhed samt modernisering af systemerne. Metoden bidrager til overvågning og evaluering af udviklingen af det sociale område i medlemsstaterne.

Metoden skal opdateres, så den kan anvendes sammen med Europa 2020 strategien. Det betyder, at medlemsstaterne parallelt med de nationale reformprogrammer bliver anmodet om at informere om relevante fremskridt, der er sket på de sociale områder.

Der er tale om tekniske tilpasninger, og regeringen kan støtte udtalelsen.

8. Demografiske udvikling og familiepolitik

– *Udveksling af synspunkter*

a) Balance mellem familie- og arbejdsliv i lyset af den demografiske udvikling

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

– *Præsentation af trio-deklaration*

b) Uformelt rådsmøde for minister med ansvar for familiepolitik

– *Orientering fra formandskabet*

Rådsmøde 3099 – bilag 1 (samlenotat side 56)

Socialministeren: Dagsordenens punkt 8 drejer sig om demografisk udvikling og familiepolitikker. Der er dels tale om rådskonklusioner om demografi, dels tale om en deklaration fra trioformandskabet.

Udkastet til rådskonklusioner vedrører de demografiske udfordringer, som medlemsstaterne står over for. Det kan konkluderes, at udfordringerne kan imødegås ved at skabe balance mellem familie- og arbejdsliv for både mænd og kvinder. En sådan balance mellem familie- og arbejdsliv skal gøre det muligt at nå målene om en beskæftigelsesfrekvens på 75 pct. for mænd og kvinder i Europa 2020 strategien. Den skal samtidig styrke den økonomiske udvikling i EU.

De seneste tal viser, at beskæftigelsesfrekvensen i Danmark er 78 pct. i gennemsnit for både mænd og kvinder.

Medlemsstaterne og Kommissionen opfordres til at fremme beskæftigelsesmuligheder for arbejdstagerne samt mænds deltagelse i familielivet, lighed mellem kvinder og mænd og balance mellem familie- og arbejdsliv.

De opfordres endvidere til at tage familiernes forskellige behov og præferencer i betragtning, især når det drejer sig om udsatte familier, store familier og enlige forsørgere.

Kommissionen opfordres til at støtte op om familiernes levevilkår. Det skal ske gennem Europa 2020 strategiens flagskibsinitiativer og ved at videreudvikle statistikker, indikatorer og forskning på området. Kommissionen opfordres endvidere til i samarbejde med medlemslandene at foreslå et europæisk år for familier i 2014.

Fra dansk side ser regeringen også et behov for at styrke balancen mellem familie- og arbejdsliv for at opnå målene i Europa 2020 strategien og imødegå de demografiske udfordringer. Regeringen lægger således vægt på, at familiepolitik skal styrke alle typer familier og give familierne frihed til at indrette deres liv, som de ønsker.

Regeringen agter derfor at tiltræde konklusionerne.

I triodeklARATIONEN fremhæves de store demografiske udfordringer, som medlemslandene står over for. En af de store udfordringer er at øge kvindernes deltagelse på arbejdsmarkedet, uden at de skal vælge mellem børn og karriere.

I triodeklARATIONEN lægges der op til at fjerne hindringer for kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet, at øge ligestillingen mellem mænd og kvinder samt at give enlige forsørgere og store familier bedre vilkår. Samtidig ønsker man familievenlige politikker og praksisser på arbejdspladsen, fleksibel arbejdstid og fleksible orlovsordninger samt dagtilbud af høj kvalitet.

Regeringen agter at tage triodeklARATIONEN til efterretning.

Lone Dybkjær syntes, det var udmærket, at man arbejder på at få en bedre balance mellem familielivet og arbejdslivet, men så det gerne udformet mere konkret, idet hun pegede på, at ikke al udvikling er lige familievenlig. Hun syntes, man skal overlade til folk selv, hvor mange børn de vil have.

Socialministeren erklærede sig enig med Lone Dybkjær i, at EU ikke skal blande sig i, hvor mange børn de enkelte familier skal have, men lagde vægt på, at familierne får frihed til selv at bestemme, hvordan de vil tilrettelægge deres eget liv.

9. Håndtering af børnefattigdom og fremme af børns trivsel

– Vedtagelse af rådskonklusioner

Rådsmøde 3099 – bilag 1 (sammenotat side 59)

Socialministeren: Dagsordenens punkt 9 omhandler rådskonklusioner om bekæmpelse af børnefattigdom og fremme af børns trivsel.

I rådskonklusionerne understreges, at bekæmpelse af børnefattigdom kun kan realiseres, hvis der tages hensyn til barnets familiesituation. Det fremhæves, at forældres – og herunder enlige forældres – adgang til og fastholdelse på arbejdsmarkedet samt adgang til sociale ydelser er afgørende faktorer til bekæmpelse af risiko for fattigdom blandt børn. Derudover understreges det, at muligheden for at sende barnet i dagtilbud og sikre adgang til sundhedsydelser også er vigtige faktorer.

Medlemsstaterne inviteres til at sætte fokus på aspekterne ved børnefattigdom i deres nationale politikker. Rådskonklusionerne indeholder ikke konkrete forpligtelser for de enkelte medlemsstater.

Regeringen agter at tiltræde konklusionerne.

Anne-Marie Meldgaard mente, det var vigtigt at få noget at vide om, hvad regeringen vil gøre for at bekæmpe fattigdom, ikke mindst i forhold til familier med børn, idet der kan konstateres en stigende fattigdom herhjemme.

Socialministeren sagde, at regeringen arbejdede på sit bidrag til Europa 2020 strategien vedrørende bekæmpelse af fattigdom, og vor egen plan kommer efter sommerferien. Vi skal sætte målrettet ind for at hjælpe de familier og personer, der lever i fattigdom. Socialministeren tilføjede, at der er meget stor mobilitet, idet halvdelen af dem, der er fattige i dag, ikke er det om et år. Det er den anden halvdel, vi skal koncentrere os om.

10. Forslag til udkast til rådskonklusion om støtte til gennemførelse af Den Europæiske Handicapstrategi 2010-2020: et nyt tilsagn om et Europa uden barrierer

– Vedtagelse af rådskonklusioner

KOM (2010) 0636

Rådsmøde 3099 – bilag 1 (sammenfatning side 61)

KOM (2010) 0636 – bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat af 21/1-11 om EU's handicapstrategi)

Socialministeren: Dagsordenens punkt 10 omhandler rådskonklusioner om gennemførelsen af den europæiske handicapstrategi i perioden 2012-2020.

Handicapstrategien sætter en overordnet ramme for implementeringen af FN's handicapkonvention på europæisk plan. Strategien indeholder ikke i sig selv nogen konkrete initiativer, men er en opfordring til alle medlemsstaterne om at implementere FN's handicapkonvention i de enkelte medlemsstater.

Strategien lanceres i forlængelse af, at EU tiltrådte konventionen den 23. december 2010.

Med strategien opfordres således EU-institutionerne og medlemsstaterne til at samarbejde for at opbygge et Europa for alle uden barrierer.

Der er ikke tale om konkrete krav til indsatsen nationalt, men i en europæisk kontekst har vi mange fælles interesser og udfordringer i forhold til handicapområdet, og jeg mener, at vi kan lære meget af hinanden. Der er også store forskelle, men det er min vurdering, at strategien respekterer dette.

Handicapstrategien peger på otte hovedområder, hvor det er centralt at iværksætte nationale tiltag. Det er tilgængelighed, deltagelse, ligebehandling, beskæftigelse, uddannelse, social sikring, sundhed og foranstaltninger udadtil. Jeg er enig i, at det er vigtige områder, som bør indgå i indsatsen i forhold til mennesker med handicap.

Regeringen agter at tiltræde konklusionerne.

Lone Dybkjær pegede på, at gennemførelsen af handicapstrategien er vigtig for en række mennesker med handicap. Det er vigtigt for dem at få en form for anerkendelse.

Socialministeren var enig i, at vi skal blive bedre til at inddrage folk med handicap.

12. Siden sidst

a) Orientering om en verserende sag ved EU-domstolen: C-155/10, British Airways mod Williams m.fl.

EUU alm. del (09) – bilag 491 (notat om afgivelse af dansk indlæg i sag)

Beskæftigelsesministeren: Under dette punkt på dagsordenen vil jeg orientere Europaudvalget om en retssag ved EU-domstolen, som regeringen deltager i: C-155/10 Williams med flere. Jeg skal jo orientere om de sager, der er væsentlige. Jeg henviser til den skriftlige orientering om sagen, som er oversendt til Europaudvalget i forbindelse med, at regeringen afgav skriftlige indlæg.

Regeringen har den 14. april i år deltaget i den mundtlige forhandling ved EU-Domstolen. Generaladvokaten forventes at fremsætte forslag til afgørelse den 16. juni 2011.

Sagen handler om fortolkningen af begrebet "årlig betalt ferie" i forhold til arbejdstidsdirektivets artikel 7.

Hovedsagen drejer sig i korthed om, hvorvidt piloter, der er ansat hos British Airways, også har ret til tillæg for flyvetid og tid væk fra basen, når de holder ferie. Regeringen har afgivet både skriftligt og mundtligt indlæg i sagen, fordi den rejser spørgsmål om medlemslandenes ret til enten ved lov eller ved overenskomst at fastlægge, hvilken betaling arbejdstagere har ret til under ferie.

Sagen kan få principiel betydning for Danmark, fordi det i Danmark i høj grad er overladt til arbejdsmarkedets parter at fastlægge de nærmere ferierettigheder for lønmodtagere, som er omfattet af en kollektiv overenskomst. Det sker selvfølgelig under iagttagelse af internationale forpligtelser.

Derfor har den danske regering interveneret i sagen. Regeringen har både i sit skriftlige og mundtlige indlæg argumenteret for, at EU-retten sikrer en feriebetaling svarende til den normale løn i overensstemmelse med de kriterier for opnåelse og tildeling, som er fastsat i national lovgivning og/eller praksis.

Inden for de rammer er arbejdstidsdirektivet ikke til hinder for, at arbejdsmarkedets parter kan aftale, hvilke tillæg der skal og ikke skal indgå, når den normale løn beregnes. Og hvordan den normale løn rent faktisk skal udregnes.

Regeringens indlæg skal ses i lyset af, at en snæver fortolkning af begrebet "årlig betalt ferie" kan betyde, at det nationale råderum indskrænkes, herunder at arbejdsmarkedets parter aftalefrihed indskrænkes.

Regeringens indlæg er udarbejdet i samarbejde med arbejdsmarkedets parter.